

Buckfastkoninginnen naar Ierland

Al een aantal jaren levert Teeltgroep "De Hoven" koninginnen aan imkers in heel Europa. Zo verzenden wij naar Frankrijk, Spanje, Luxemburg, Griekenland, Estland, Letland, Roemenië, Duitsland, Oostenrijk, Ierland en Hongarije. Zo bestelt in Hongarije, een Carnica bolwerk, een beroepsimker elk jaar enkele koninginnen bij ons. Zijn collega's in de buurt waren zeer sceptisch maar nu zij zien dat de honingopbrengsten gemiddeld vijftig procent hoger liggen dan bij hen zelf, komen ze elk jaar bij de betreffende imker overlarven om ook hun honingopbrengsten te vergroten.

Zo ook in zuidwest Ierland waar wij al enkele jaren koninginnen naar toe zenden. Deze imkers willen met rustiger bijen dan de inheemse Ierse bij werken. Deze Ierse bij is zeer agressief en komt je op een tiental meters al tegemoet en brengt je ook weer weg, daarover straks meer. Bovendien zijn het matige honinghalers. In zuidwest Ierland is het rustig leven en niemand maakt zich erg druk. Misschien daardoor dat de door ons verzonden koninginnen soms wel tien dagen onderweg zijn ondanks dat het aangetekende zendingen zijn en dat post.NL claimt de verzending binnen 3 tot 4 werkdagen uit te voeren. Toen er dit voorjaar weer een aanvraag voor koninginnen binnenkwam hebben we, samen met de Ierse afnemer, overlegd hoe we de koninginnen zo snel mogelijk de overtocht konden laten maken. Afgesproken werd dat we de koninginnen persoonlijk met het vliegtuig zouden brengen. Henk Rostohar zou dit verzorgen. Henk vertelt hier zelf het verhaal verder.

Om de reis zo goedkoop mogelijk te maken moest er ruim van te voren worden geboekt en daardoor moest ik daar 4 dagen blijven voor ik weer terug kon. Natuurlijk was dat een prima gelegenheid om kennis te maken met de Ierse imkers en bezoeken te brengen aan hun bijenstanden. Toen de data voor heen- en terugreis bekend waren werd de teeltplanning daarop afgestemd en werd de NVWA ingelicht dat we voornemens waren koninginnen te exporteren naar Ierland. Dit is nodig om een Europese gezondheidsverklaring te krijgen zodat de koninginnen zonder problemen in Ierland konden worden geïmporteerd. Een in Ierland wonende Nederlandse imker bood mij een logeerkamer aan en zou mij van het vliegveld Cork ophalen en later daar weer terugbrengen.

Op vrijdag 27 juli kwam de dierenarts van de NVWA op de de bijenstand en na wat formaliteiten was ik in het bezit van de gezondheidsverklaring. De reis kon dus op zondag 29 juli een aanvang nemen.

Zonder problemen werden die avond diverse poortjes gepasseerd en kon de reiskoffer op een kier om lucht toe te laten. In het vliegtuig lag de grote envelop gewoon op schoot en bij aankomst in Cork, zeven kwartier later, stond ik zo buiten het vliegveld.

Toen nog 170 km naar Eyeries dat op het Beara schiereiland ligt. Links rijdend op een tweebaansweg deden we daar twee uur over.

Aangekomen bij het huis had ik al in de gaten dat het huis in the middle of nowhere lag. Geen verlichting, geen strepen op de weg. Absolute duisternis. We hebben die avond nog gezellig wat zitten praten. De volgende morgen was ik i.v.m. het uur tijdsverschil met NL al vroeg wakker en werd verrast door een geweldig uitzicht over de baai.

Beneden in de tuin stonden twee apiaries. De gastheer had de week ervoor al wat afleggers gemaakt die nu stonden te wachten op een nieuwe koningin.

Hier waren al Buckfastvolken dus het invoeren zou geen problemen mogen geven en na het ontbijt en de koffie gingen we aan het werk. Wat direct opviel was dat men zich in volledig tenue kleepte, kap jack, overall, laarzen en rook, vooral veel rook. Daarna heb ik gevraagd of ik ook eens een kast mocht bekijken en zonder rook, kap enz. gaven de bijen geen krimp en lieten mij gewoon de kast inspecteren. Het waren Buckfastvolken, nietwaar? Wat ook opviel was dat men gehaast of haast ruw met de ramen omsprong met als gevolg dat bijen opvliegen.

Toen de gastheer gezien had dat het ook anders kon paste hij zijn werkwijze enigszins aan.

's Avonds stond er een bijeenkomst van de imkers uit de omgeving op het programma om daar kennis mee te maken. Het werd een gezellige avond waar natuurlijk bijna alleen over bijen en koninginnenteelt werd gesproken. Wat dat betreft zijn Ieren niet veel anders dan Nederlanders.

Dinsdag was een dag met veel regen en wind waarbij de temperatuur niet boven de 14 graden uitkwam. Mooie dag dus om de omgeving te verkennen. Beara schiereiland is rotsachtig en heeft lage begroeiing waartussen oneindig veel kleine bloempjes en haast het hele jaar een goede tot zeer goede dracht. Op het moment dat ik er was stonden overal plukken heide en dopheide te bloeien. Maar niet als heideveld zoals wij dat kennen. Verder is de wilde fuchsia overal aanwezig.

De dagen daarop bezocht ik nog diverse bijenstanden en werd de omgeving verder verkend. Bij een imker met alleen Buckfastvolken zag ik dat ook daar met volledige uitrusting in de bijen wordt gewerkt hoewel dat niet nodig is. Waarschijnlijk komt dat omdat er jarenlang met de Ierse bij werd geïmkerd en men nog steeds om die manier de bijen benaderd. Die psychische knop moet nog worden omgezet.

In vol ornaat.

Het ruige landschap

Vermeldenswaard is mijn kennismaking met de Ierse bij. Men had mij al gezegd om mij geheel in een imkeroverall in te pakken maar ik vond het meenemen van een imkerjack wel voldoende. Toen we de bijenkasten tot op een meter of tien waren genaderd kwamen de verkenners al kijken wie daar aankwamen. Het duurde dan ook niet lang of ze kropen in mijn broekspijpen, mouwen, kraag en haar. Ik heb nog nooit zo snel een imkerjack aangetrokken. Dat hielp niets. Ze kropen in de mouwen en vielen gewoon aan. Ik had het daar snel gezien en wenste een ieder succes waarna de bijen mij uitgeleide deden.

Donderdagmiddag zou ik weer vertrekken maar voordat het zover was bezocht ik nog een privé-bevruchtungsstation in het National Park. Het station is eigendom van Noel Power, die vroeger nog met Br. Adam op Buckfast Abbey had gewerkt. Michael van der Zee was daar toen ook werkzaam. Hij had er twee darrenvolken staan en diverse bevruchtungskastjes. Zo deed hij mijn gastheer ook nog drie jonge koninginnen cadeau voor de imkersgroep op Beara schiereiland. Zo zijn die Ieren dan ook wel weer.

Bevruchtungsstation van Noel

Rechts: Noel Power

Noel vraagt of iemand het tel.nummer of e-mail adres heeft van Michael van der Zee. Indien iemand dat weet kan men dat aan mij doorgeven, dan zorg ik dat het bij Noel komt.

Daarna met een hele ervaring rijker naar het vliegveld en een paar uur later was ik weer in Nederland. Later hoorde ik dat van de tien koninginnen er negen waren aangenomen.

Buckfast Teeltgroep "De Hoven"